

мумия, съ цѣла сплетеница завръзки, които сж много красиви, но които ни осжждатъ на неподвижностъ.

— Съобщиха ми нѣколко свѣдѣния за партиитѣ. Въ течение на първитѣ двѣ години, отъ установяване на самоуправлението, сжществувала борба между националностигѣ. Но българитѣ въстържествовали и завладѣли повечето мѣста. Отъ тогава тѣ се раздѣлили на „либерали“ и „национали или сѣдинисти“ привърженици кѣмъ по рѣшителната политика. Въпроса, който ги раздѣля, се заключава въ политиката, която трѣбва да се слѣдва за да се достигне сѣдиняването на двѣтѣ Българии, които така несполучливо сж раздѣлени отъ Берлинския трактатъ. И двѣтѣ, сжщо и всички българи сж съгласни въ това отношение, че съзнаватъ необходимостта на сѣдинението. И когато, неотдавно дохождалъ въ Пловдивъ Форстеръ, бивший министръ на народното просвѣщение въ Англия, то единъ отъ водителитѣ на умѣренитѣ, Калчевъ, му прѣдалъ, че възстановлението на българското отечество, разчленено въ Берлинъ, съставлява цѣль, която прѣслѣдва всѣкий единъ българинъ. Но либералитѣ мислили, при това, че се изисква голѣмо благоразумие. Напротивъ, сѣдиниститѣ прѣдполагатъ, че трѣбва непрѣкъснато и при всѣкий случай да се изражава националната воля и да я провъзгласяватъ твърдѣ грѣмогласно, както прѣдъ Европа, тѣй и прѣдъ страната, и да се поддържа извѣстно възбуждение въ тоя смисълъ. Тая, именно, партия е направила миналото лѣто (въ 1884 год.) онуй всеобщо подаване прошения (петиции) за сѣдинението, което е заловило цѣлата страна. Осжществяването на своитѣ надѣжди „сѣдиниститѣ“ очакватъ повече отъ неизбежното падание на оттоманската империя и общитѣ осложнения въ Европа, колкото отъ мѣстното побуждение противъ Турция. Споредъ вѣстницитѣ, които изражаватъ тѣзи двѣ вариации, то съ най голѣмо влияние се ползова националната партия. Тя има три органа: *Марица*, *Народний Гласъ* и *Сѣдинение*. Умѣрената либерална партия има само единъ вѣстникъ *Южна България*. И тритѣ тѣзи органа се издаватъ въ столицата.